

Izartxo eta laminak

Bazen behin Izartxo izeneko neskatxo bat.

Izartxok 10 urte ditu, 1,35 neurtzen du eta ile hori eta luze bat du, bere begi urdin argiekin.

Oso eskuzabala da eta ausarta ere bai, baina, batzuetan erraz beldur daiteke.

Eta gaur bere historia kontatuko dugu:

Egun lasai eta normal batean Izartxoren gurasoak basora joateko plana egin zuten eta Izartxo gogo handiz joan zen.

Ordu batzuk pasa eta gero, Izartxok bazkaldu eta azkar batean basora abiatu zen, ilusio handiz. Basora heldutakoan Izartxoren gurasoak manta batzuk jarri eta janari pixka bat prestatu zuten meriendatzeko.

Izartxok merienda bukatu bezain azkar, jolastera abiatu zen, eta orduak eta orduak egon zen zuhaitz eta harrietan jolasean.

Izartxo bueltatutakoan, etxera joan, afaldu eta azkar batean lo hartu zuen.

Hurrengo egunean Izartxok gosaltzen zuen bitartean gurasoei esan zien basora joateko plana egin nahi zuela eta gurasoek azkar esan zuten baietz.

Izartxo eskolatik bueltatu eta azkar batean basora abiatu zen.

Basora heldu orduko, Izartxok, ez zuen itxaron minutu bat ere ez jolastera joan baino lehen.

Izartxok orduak pasatzen zituen jolasean eta ez zen inoiz aspertzen.

Azkenean Izartxo egunero joaten zen basora nola edo hala, ez zen egun bat bera ere geratzen basora joan gabe.

Egunak pasa eta pasa egiten ziren eta Izartxo bere basora joaten jarraitzen zuen, eskolatik atera eta azkar batean joaten zen gurasoekin.

Hilabeteak pasatu ziren eta jada konturatu gabe negua heldu zen.

Laster Izartxoren urtebetetzea zetorren eta gogotsu zegoen basoan ospatzeko ideiarekin.

Abendua amaitzeaz zegoen, eta Izartxok Urtarrilaren 2an betetzen zituen urteak.

Izartxok gurasoekin hitz egin zuen bere urtebetetzea basoan ospatu nahi zuela esanez, baina gurasoak ezetz esan zuten.

Izartxo haserre, motxila hartu eta basora abiatu zen gurasoek pentsatuko ziotenari kasu egin gabe.

Basora heldu orduko Izartxo konturatu zen jada berandutu egin zitzaiola eta bueltatu beharra zuela.

Baina gurasoekin haserre zegoela gogoratu zuen eta etxera bueltatzea gurasoei arrazoia ematea zela pentsatzen zuen.

Hotza heldu zen eta Izartxok ez zuen arropa gehiegi, beraz, basoaren barruraino sartu eta txabola antzerako bat egiten hasi zen.

Txabola bukatu orduko Izartxo gosez eta egarritz zegoen eta ur eta janariren bila joan zen.

Orduak pasa ziren Izartxo ibiltzen hasi zenetik eta egarritz zegoenez jada ia ez zuen indarrik.

Baina bat-batean Izartxo laku batera heldu zen eta berak ere ez zuen sinisten, baina, azkenean ura topatu zuen.

Izartxok ur pila bat eran eta gero lakuaren hondoan sagarrondo bat topatu zuen.

Izartxok ez zuen sinisten nola momentu batean dena topatu zuen, baina, sagar batzuk jaso ur pixka bat hartu eta txabolara bueltatu zen.

Txabolara heldu zenean Izartxo bere laminen ipuina irakurtzen hasi zen, ipuina "Laminak basoan" deitzen zen.

Izartxoren liburuan laminak lakuetan agertzen direla jartzen zuen, ilargi bete gauean.

Izartxok zerura begiratu zuen eta konturatu zen ilargi bete gauean zegoela, eta berehala lakura joan zen berriro eta heldu zenean ez zuen askorik ikusten baina zarata eta pausuak entzuten zituen. Izartxok motxilan zuen linterna atera zuen eta uretan zerbait zegoela iruditu zitzaion. Uretan zegoena gerturatu eta gerturatu egiten zen eta laster uretatik atera zen eta Izartxok beldur handia zuen.

Emakume bat zen, 1,70 neurtzen zuen ile beltz eta motz bat zuen eta begi marroi oso ilun batzuk.

Izartxok beldurtuta galdetu zion:

-Zu nor zara?-eta emakumeak hala erantzun zion:

-Lami bat naiz neskak, eta zu?

-Ni Izartxo naiz

-Zer egiten duzu baso honetan gauez?

-Etxetik joan naiz, nire gurasoekin haserretu naiz eta

-Eta non egingo dezu lo?

-Txabola bat egin dut

-Non?

-Or zehar, aurrerago

-Ongi da umetxo, eta ez duzu nahi zure etxera bueltatzea?

-Egia esanda bai, baina ez dakit oso ongi zein den bidea

-Nik lagunduko dizut, laminak magia egiten dakigu

-Baina nola lagunduko didazu?

-Begira lastana, ikusten duzu laku hau?

-Bai, noski

-Ur hori magikoa da, bidea erakutsiko dizu

-Ze ongi! Emango pixka bat?

-Noski baietz lastana, baina, zerbait nahi dut?

-Zer da?

-Zure ile eta begiak nahi ditut
 -Zer?! Ez dizut nire ile eta begiak emango!Zerekin geratuko nahiz ni?!
 -Nireak emango dizkizut, lasai
 -Ezta pentsatu ere!
 -Zeuk ikusi umetxo baina ni egun bakarra nago hemen eta gaua amaitzen denean banoa
 -Baina zure laguntza behar dut!
 -Esan dizut baietz! Baina zeuk ere zeure partetik eman beharko duzu
 -Ez zait bidezkoa iruditzen!
 -Niri ordea bai
 -Baina nik ez ditut nire ilea eta begiak berrazkuratuko?
 -Noski ezetz, nireekin geratuko zara betiko
 -Eta badago ur magikoa lortzeko beste moduren bat?
 -Ez, ni joandakoan ura magiarik gabe geratuko da
 -Baina nik ez dut nahi zure ile motz eta iluna, ez ditut nahi zure begi marroi eta zatarrak
 -Ba horrexegatik nahi ditut zureak! Zure ile hori eta argia eta zure begi urdin argiak oso ongi geratuko zaizkit
 -Eta beste pertsona bat ekartzen badizut?
 -Begira umetxo, azken aldiz esango dizut: Zurea nahi dut eta bestela ez dago akordurik!
 -Bale-bale ongi da
 -Beraz aldaketa egingo dugu?
 -Ez dakit?
 -Begira umetxo ez egin denbora galtzerik!
 -Baina ez dakit?
 -Begira orain goizeko 03:30 dira eta 07:15etan eguzkia irteten da, goizeko 07:00ak arte duzu erabakitzekeo
 -Eta berandu irizten banaiz?
 -Berandu heltzen bazara ez zara inoiz etxera bueltatuko
 -Baina ezin didazu horrela utzi!
 -Agur umetxo! 07:00etan hemen nahi dizut!
 -Baina itxaron! Ez utzi horrela!-eta horrela Izartxo bakarrik geratu zen lakuaren alboan, zer egin jakin gabe.

Izartxo triste bere txabolara bueltatu zen eta bere laminek liburua irakurtzen jarraitu zuen, lamina nola engainatu jakin nahi zuen eta.

Liburuan 2 lami mota ezberdin zeudela jartzen zuen: Onak eta politak eta zatarrak eta txarrak.

Orduan Izartxo konturatu zen lami txar batekin topatu zela eta pentsatu zuen lami on batek ur magiko pixka bat emango ziola arazorik gabe.

Irakurtzen jarraitu zuen eta liburuan laminek taldean ibiltzen direla jartzen zuen, baina izartxok ikusi zuen lamina bakarrik zegoen.

Or Izartxo zerbait susmatzen hasia zegoen eta berriz ere joan zen lakura.

Izartxo lakura heldutakoan konturatu zen hainbat lami gehiago zeudela, baina bi toki ezberdinetan zeuden eserita:

Batzuk lakuaren eskuinaldean eta beste batzuk ezker aldean.

Izartxo konturatu zen eskuinaldean zeuden laminak ile hori eta luzea zutela eta begi argi eta berdeak ere, baina, ezkerrekoak ile motz eta beltza zuten begi marroi eta ilun batzuekin.

Izartxo eskuinaldeko laminengana gerturatu eta hala galdetu zien:

-Kaixo, ni Izartxo naiz! Eta zuek?-eta orduan lami batek erantzun zion:

-Kaixo lastana! Zer egiten duzu hemen?

-Etzetik joan naiz gurasoekin haserretu naiz eta

-Begira, gu laminak gara, ikusi al duzu inoiz beste lamirik?

-Bai, lehen bezte batekin topo egin dut

-Ze ongi! Norekin egin duzu topo?

-Ba orain ez diot ikusten

-Nolakoa zen?

-1,70 inguru neurtzen zuen, ile motz eta beltza zuen eta begi marroi eta ilun batzuk zituen

-Bere izena esan zizun?

-Ez, zergatik?

-Joan beharra daukazu lastana

-Zer gertatzen da?

-Lami txar batekin topatu zara

-Badakit, nire liburuan jartzen zuen

-Eta zer esan dizu?

-Ez zidala ur magikorik emango ez banion nire begiak eta ilea ematen

-Noski, gure taldean sartu nahiko zuen

-Baina nik oraindik ur magikoa behar dut

-Lasai umetxo ur magikoa bakarrik lami onak hartu al dezakegu

-Baina berak ez zidan hori esan!

-Lasai nik emango dizut pixkat, laster eguzkia dator eta

-Eskerrik asko lamia!-lamiak ur pixka bat jaso eta hala esan zion Izartxori:

-Pixka bat erandakoan etxerako bidea jakingo duzu

-Eskerrik asko benetan, berriz elkar ikustea espero dut

-Noski berriz ikusiko garela! Hau zure basoa dela uste dut

-Beno nirea ez da, baina asko nator

-Ilargi bete gauetan hemen itxarongo zaitugu, beti gaude hemen

-Bale, beti etorriko naiz-Izartxok laminak agurtu, ur magikoa eran eta laster etxera abiatu zen.

Orduak pasa ziren baina azkenean Izartxo etxera bueltatu zen, gurasoak oso kezkatuta zeuden, baina Izartxo heldutakoan denak oso pozik jarri ziren.

Eta horrela bukatu zen Izartxoren historia basoan, baina, oraindik egunero joaten zen, eta ilargi bete gauetan lami onekin elkartzen zen.

MALEN

